

sedda kurjust peab teia meile nüüd kätte taasma. Närrast sedda lähme üheskoos sõawäega Reinowadderi kerre peale, püame tedda ellosalt ja pome, kui a'si siggineb, tedda seddamaid wõlla, enne kui aega saab uut wasset wälja möttelda."

Se nõu olli kuüninga meele järrel; teia kästis filmayilgul mõllemad ilmasüta teotatud issandad emä ette kutsuda ja neid awooga wasto wõtta. Siis kutsuti kõik ellajad aujärje ümber kokko ja kuletati awoalikult, kudda Reinowadder wassetanud ja oinaga seltsis wagga Argpüksile otsa teinud. "Wõike!" ütles kuüningas, "hunti ning karro awooga wasto, leppitusseks tõutan neile oina suguwõssa iggaweseks acaas pärranduseks." — Löopard tõttas wangi onesse, praastis Messikäppa ja Läne-issanda abheladest, üteldes: "Miina kuletan teile rõemsaid sõnumid! kuüninga rahho ning priinst! Kuüningas kahhetseb süddamest sedda ädda, mis teile tehtud ja lubbab teile leppitusseks oina kõige teia suguwõssaga Ma-ilma otsani. Teie woite neid iggastohhas püda, olgo meissas ehk laggedal. Pealegi antakse teile weel lubba, Reinowadderile iggal kombel kahjo tehha, nisammoti teia naise ja lastele. Sedda kuletan teile kuüninga nimel. Teia ja kõik, kes eddespiddi teia järrel wallitsemas, sawad sedda tõutust piddama! Uuustage nüüd willetsust ja wandoge su ning sõnaga kuüningale ueste truust."

Leppitus olli tehtud; oinas piddi elloga tõutust kinnitama, ja seisab weel tänapäätw teia suguwõssa hundi ning karro wõlli all. Sealta se igga-

wene wiikamine ja taggatusamine tõusis. Hundid tükkiwad nüüd julgest lamimaste peale, sest et wanast õigus nende käes. — Messikäppale ja Kriimsilmale auustuseks walmistas kuüningas uhle wõeraspeo, mis kaks nädalat peti, ja kõige ilmale awoalikult näitis, kudda hunt ning karro ueste kuüninga sõbrust leidnud.

7.

Oh, sedda ello ja õnne! oh, sedda piddu ja põlwe! mis kuüninga koeas peti. Ahjo ferrisid ohkasiid maugo koormade, lauad seppiko ja kääki kuhjade al. Torro-pil ja wiol kergitasid murrul nore rahwa jalgu. Messikäp istus Kriimsilmaga kuüninga kõrwas, suitsetasid kartuse-tubbakat ja westsid maggusat juttu; kuüningas püdis neid awoalikult auustada. Ei olnud wahema rahwa mällestusel uhkemat piddu nähtud, kui praego kuüninga koas olli. Arakas ja noor sit ollid ossawamad tantsimehhed; orratw, kas ja rahn roüisid wõidu ridwa möda üllesse, kuhhu iiri, pähklid ja tõukusi otsa olli pandud, mis wõitjale palgaks lubbatud. Üksteijest wägigise möda püdes libbisesid roüjad üheskoos mahha. — Rõüingad teised wiiskasid kurni, weddasid wäggi-pulla, kaswatasid tamme, löid sukterpalli, ehk teggid muud nalja. Linnu-pigad ja neljajalgset neiod õiskasid figel Arjo-tralli, üks wana tuddipä arakas westis ennearuistest juttu. Ollekannud ja wina-krusid käisid saggedast ümber, su iggamehhel süddame mõeduks. Ehk kül wõeraspeelisi küllalti koos